

vægtene til fordel for de store lande kombineret med et krav om, at mindst halvdelen af medlemslandene står bag et kvalificeret flertal. Denne sidste er også et forsøg på at skabe en balanceret løsning. De store lande vil få øget stemmewægt, der afbalanceret er et krav om dobbelt flertal, hvor alle landene står lige.

Landene er fortsat delte i dette spørgsmål. Flere af de små lande foretrækker ligesom Danmark modellen med dobbelt flertal. Andre og navnlig de store lande foretrækker en model med ændring af stemmewægtene.

Hvad angår flertalsafgørelser, er der god udsigt til, at der kan nås et resultat i Nice. Regeringen finder generelt, at flertalsafgørelser er i Danmarks interesse. Det er nødvendigt, hvis et udvidet EU skal kunne fungere effektivt. Siger man nej til flere flertalsafgørelser, stiller man i virkeligheden spørgsmål ved udvidelsen.

Vi ser heller ikke særlige problemer med flertalsafgørelser på langt de fleste af de områder, formandskabet har foreslået.

Forhandlingerne koncentrerer sig om de mest følsomme spørgsmål: skatteområdet, det social- og arbejdsmarkedspolitiske område, herunder artikel 42 og artikel 137, og handelspolitikken. Det er vanskelige forhandlinger. Alle medlemslande har interesser på spil.

Det er for tidligt at sige præcist, hvordan resultatet kommer til at se ud. Regeringens udgangspunkt i forhandlingerne er Folketingets vedtagelse af 5. oktober i år. Vi vil ikke være med til ændringer, der risikerer at undergrave den danske sociale model eller vores arbejdsmarkedsmodel.

På skatteområdet er vi nået langt. Formandskabets forslag går i den retning, vi har ønsket. Enstemmighed er den altovervejende hovedregel. På klart definerede områder vedrørende indirekte skatter åbnes der op for flertalsafgørelser. Det gælder bl.a., når det gælder harmonisering af momssystemet. Samtidig fastholdes enstemmighed vedrørende beskatningsstedet.

Derudover åbnes der op for flertalsafgørelser vedrørende bekæmpelse af svig. Og endelig har formandskabet medtaget det danske ønske om miljøafgifter. En række lande fastholder principielt modstand imod disse forslag. Dette område, skatteområdet, er nok det, hvor det samlet set er sværest at gøre fremskridt.

På det handelspolitiske område er situationen også uafklaret. Der er fortsat flere modeller på bordet. Vi er som udgangspunkt fra dansk side rede til at overveje flere flertalsafgørelser og

overgang til fælles optræden udadtil. Det må generelt anses for at være i dansk interesse. Vi er fortsat ved at studere formandskabets forslag.

Hvad angår forstærket samarbejde, tegner der sig bred enighed om at lempe visse af Traktatens krav til iværksættelse af forstærket samarbejde. Der tegner sig bred enighed om, at forstærket samarbejde fremover kan iværksættes med deltagelse af otte lande; et stort flertal støtter dette.

Der er også et stort flertal, der støtter forstærket samarbejde inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Og der er også enighed om, at forstærket samarbejde her skal kunne iværksættes med kvalificeret flertal.

Muligheden for enstemmighed i Rådet udgår således generelt, men fastholdes dog inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, såfremt antallet af deltagerlande er mindre end otte.

Samtidig fastholdes de vigtige betingelser for forstærket samarbejde, at det skal være åbent for alle, at det skal være sidste udvej, og at det alene kan finde sted inden for rammerne af Traktatens beføjelser.

Der er fortsat udestående i forstærket samarbejde, som jeg ikke skal komme nærmere ind på. Vi anser fra regeringens side en løsning på området for at være inden for rækkevidde.

Hvad angår artikel 7 i EU-Traktaten, har formandskabet fremlagt en forslag om en tilføjelse. Forslaget handler om en situation, hvor der foreligger en trussel om grove overtrædelser af grundlæggende rettigheder. I den situation foreslås det, at Rådet med et flertal på to tredjedele af medlemslandene og efter samstemmende udtalelser fra Europa-Parlamentet kan vedtage passende henstillinger – ikke foranstaltninger som f.eks. sanktioner.

Forslaget indebærer også, at man skal høre det berørte medlemsland, inden der kan vedtages henstillinger, og endelig er der mulighed for at anmode en gruppe af uafhængige eksperter om at udarbejde en rapport.

Regeringen er fortsat skeptisk over for tanken, men omvendt kan det måske være en god idé at få skabt en ramme om håndtering af en sådan situation, hvis den skulle opstå i fremtiden.

Vi er også tilfredse med, at der alene kan være tale om henstillinger, ikke foranstaltninger eller sanktioner. Vi er tilfredse med, at der sikres en dialog med det berørte land, og at der skal være tale om trussel om grove krænkelse.